REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.

Inserate
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik.
In Budapesta la A. V. Golberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsebet-körut).

Prețul inserțiunilor: o serie garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXX.

„GAZETA" iese în fiecare zi

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un a 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la toate oficiile poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.

Abonamentul pentru Brașov;
Administrațiunea, Piața mare târgul Inului Nr. 30. etagiu I. Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul acasă: Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 10. Brașov, Duminecă 14 (27) Ianuarie 1907.

Comedie întreagă...

Este o comedie întreagă ce se desfășură în jurul afacerei Polonyi, comedie ce nu s'a mai văḑut până acum în alt stat cu guvern constituțional.

Mai întâiu de toate bate la ochi rolul extravagant, ce-l joacă faimoasa baroneasă Schoenberger în această afacere, rol care nu se mărginește numai la Budapesta, unde această fiică de cârciumar evreu își are domiciliul, ci se estinde și asupra Vienei.

Este în adevăr surprinzător și caracteristic totodată că în orașul împărătesc se vorbește aproape cu mai mare interes de trebile și isprăvile faimoase ale lui Polonyi, decât în capitala ungară. De unde vine aceasta?

Răspunsul e ușor de dat. Relațiunile dintre Viena și Budapesta, legăturile dualiste ce mai există încă, deși sunt mult slăbite și încurcate, ori tocmai pentru că sunt așa de încurcate, fac ca să fie așa de sensibilă Viena pentru ceea-ce se petrece și față cu guvernul coaliției maghiare.

Destăinuirile în ce privește mai ales relațiunile lui Polonyi cu baroneasa Schoenberger, care a făcut pe spioana la curte în interesul lui Kossuth și al coaliției, au produs cea mai viuă senzațiune în capitala austriacă. Deputatul Holansky a arătat în ședința camerei austriace cauza, esclamând: la noi întreg Reichsrathul nu scie câte odată atâta despre ceea-ce se petrece la curte, câte scie o baroneasă de rând Schoenberger!

Ii supără mult pe cei din Austria, când văd cu ce mijloace și apucături au știut oamenii coaliției cu samsarul lor de frunte Polonyi, să proceadă pentru de a afla ce se petrece la curte și a pregăti calea pentru primirea în audiență a lui Kossuth și a celorlalți ciraci ai săi; îi supără cu atât mai mult, cu cât în urma venirei la putere a coaliției s'au înrăutățit nu numai raporturile economice, ci și cele de drept public și politice între cele două state dualiste.

Dar deputații de partidul pangerman, Stein și Iro, au tras consecvențe și mai aspre din afacerea Polonyi și au adresat eri ministrului-președinte Beck o interpelare, în care susțin, că susținerea în cabinetul ungar a unui om, pe care îl cred foarte compromis moralicește, ca Polonyi, face imposibilă o înțelegere cinstită între guvernul austriac și cabinetul Wekerle.

Au mai cerut numiții deputați dela baronul Beck, să le răspundă, dacă are de cuget a stărui pe lângă ministru de esterne, ca ministru al casei împărătești, ca să desmintă afirmarea foilor maghiare, că pe Polonyi îl susțin în postul său cercurile competente ale Curții din Viena.

E totodată remarcabil că într'o mare întrunire a creștinilor-sociali din Viena a ținut conzilierul comunal Kunschak o vorbire, despre cum înflorește în Ungaria corupțiunea și cum și în afacerea de spionagiu la curte și în toate celelalte afaceri tot numai Evreii sunt cari joacă rolurile principale. Așa mai întâiu pe Polonyi îl declară de Jidov get-beget, pe care l'a chiemat Pollak, apoi vine fata birtașului evreu din Szegzard Rozsika și așa mai departe.

Baroneasa Schönberger e acum în Viena, dar se ḑice, că vreau s'o dea afară cu poliția.

Din toate să poate trage învățătura, că renumita coaliție, cu toate veleitățile ei independiste, atârnă de curtea din Viena și de ceea-ce se petrece acolo, poate mai mult chiar decât au atârnat guvernele tisaiste.

Wekerle la Maj. Sa Monarchul. Wekerle a plecat eri seară la Viena și va fi primit astăzi în audiență de Maj. Sa. Din izvor competent se anunță, că Wekerle va *prezenta Maj. Sale demisiunea ministrului Polonyi.*

In afacerea mandatului dela Bocșa se vor întruni astăzi fruntașii din cercul Bocșei la o conferență, în care se va nomina candidatul naționalist pentru acest cerc.

Din parlamentul austriac. Camera deputaților a adoptat proiectul de lege stipulând că creditele militare votate în ultimii ani de delegațiuni pentru reorganizarea artileriei și aducerea la îndeplinire a programului naval să fie acoperite cu o emisiune de rentă de 141 milioane. Camera seniorilor a adoptat legile privitoare la sporirea apuntamentelor funcționarilor și institutorilor statului. Contele de Beck, fostul șef al statului major, a propus, în mijlocul a vii aplauze, o moțiune, invitând guvernul să ia cât mai neîntârziat măsuri pentru a spori și apuntamentele ofițerilor și funcționarilor din armată, marină și landwehr. Moțiunea a fost adoptată fără discuțiune.

Alegerile pentru Dumă în Basarabia. La 6 Februarie vor avea loc alegerile pentru Dumă în Chișineu. Ele vor fi prezidate de ajutorul ministrului de interne, Crijianovski.

Ce lucră dieta.

Ședințele dietei ungare decurg în mijlocul celei mai depline apatii. Se vede că »părinții patriei« consideră desbaterea budgetelor puse la ordinea zilei de lucruri secundare. Privirile și urechile lor sunt îndreptate spre birourile miniștrilor, în cari se țin conventicule secrete și consfătuiri asupra crizei cabinetului, pricinuite de afacerea Polonyi. Mai multă politică se face în culoarele camerei decât în sala ședințelor.

In dările noastre de samă despre decursul ultimilor 3 ședințe am întrelăsat să amintim că în ultima ședință, în care s'a ocupat camera cu budgetul ministeriului de justiție, a vorbit și un deputat sas, d-l Dr. Rudolf *Schuller*, reprezentantul cercului electoral al Angitei și primul orator al compatrioților noștri sași în sesiunea actuală. Dep. Schuller a vorbit despre problemele moderne ale justiției, cerând reforma codului civil și penal după concepțiile timpului modern și o reformă socială pentru micșorarea claselor sărace. Votează budgetul.

Terminându-se desbaterea acestui budget, s'a luat în aceiași ședință (Marți) în desbatere *budgetul ministrului de honvezi*, care s'a dat gata în timp de $1^{1}/_{2}$ oară. A vorbit deputatul Semsey, cerând o instrucție mai bună pentru subofițeri în vederea introducerei serviciului militar de 2 ani, iar dep. *Gall* Gustav cere suprimarea din budget a pensiei foștilor miniștri de honvezi Nyiri și Papp pe motiv că ei servesc actualmente ca generali activi în armată. Se înțelege de sine că ambii oratori votează budgetul, care apoi se primește în general și în special.

In ședința de Mercuri s'a început și s'a terminat desbaterea budgetului *ministeriului de finanțe*, introdus de referentul Hoitsy printr'un amănunțit exposeu. Dep. *Bernath* cere micșorarea dării pe vinuri, prin ce se va ieftini vinul și se va reduce consumația rachiului și presintă un proiect de resoluțiune, cerând ca ministrul de finanțe să depună de urgență pe biroul camerei un proiect de lege pentru ștergerea impositului pe vinuri. Dep. *Babo* se ocupă cu finanțele comitatelor. Ministrul *Wekerle* răspunde oratorilor și combate desființarea impositelor asupra vinului. Spune că va combate cu toate mijloacele vinurile falsificate și va lua măsuri ca viticultorii să fie ocrotiți și stăruește în fine asupra reformei și măsurilor cerute la vămi și la producțiunea terăriilor. Dep. Bernath își retrage propunerea sa și după o scurtă discuție pe articole, se votează și acest budget.

Ceva mai viuoaie a fost *ședința de Joi* a dietei. La ordinea zilei a fost desbaterea casurilor de imunitate. După verificarea procesului verbal, președintele Justh anunță, că mandatul dep. Brediceanu a fost anulat și că a dispus să se ordoneze o nouă alegere. Raportorul comisiunei de imunitate propune extradarea dep. Petrovici, care a fost osândit la 8 luni închisoare de stat pentru articolii publicați în »Drapelul«. Dep. *Vlad*, luând cuvântul, se declară contra extradării pe motiv că în împrejurările de astăzi numai

---

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Petru cel mare.

De August Strindberg.

— Urmare.

Țarul fugi la țărmurul mărei, nu mergea nici odată, în totdeauna fugea. »Viața sboară repede«, obicinuia el să zică, »și noi avem mult de lucru«. Când ajunse la valul de năsip, întâlni o barcă cu cinci oameni și cu prisonierul holandez. Holandezul stătea liniștit la cârmă pufăind tacticos din lulea. Când zări pe Țar, își scoase căciula, o aruncă în aer și strigă: hura!

Țarul își umbri ochii cu mâna și când își recunoscu pe vechiul profesor și prietin Jaen Scheerborck din Amsterdam, sări în barcă peste spatele și genunchii vâslașilor, să repezi în brațele lui Jean și îl sărută așa încât îi sparse luleaua, și focul și cenușa să vărsară peste barba cea mare și albită a marinarului. Apoi îl ridică cu amândouă brațele în sus și-l duse ca pe un copil până la țărm.

»In sfârșit, te-am prins aici la mine, ștrengar bătrân! Acuma ai să-mi vezi orașul și flota mea pe cari eu le-am zidit eu singur; tu m'ai învățat doar. Aduceți cabrioleta, băieți; ș'apoi înainte și la lucru. Iute!«

»Scumpul meu«, zise bătrânul scutu-rându-și cenușa din barbă, »că am văzut pe Țarul, măsar, înainte de ce am murit, e.....«

»In cabrioletă, bătrânule! Unde să stai? Aicea, iată pe genunchii mei«.

In cabrioletă nu era loc decât numai pentru o persoană și căpitanul trebui să stea în adevăr pe genunchii Țarului. Trei cai erau înhămați unul după altul, iar al patrulea mergea lângă cel dintâiu. Biciul trosni, iar Țarul zise ca și când ar fi pe mare:

»Avem vânt bun, nu? Douăsprezece noduri, da, da!«

Să vedea o poartă de gard, iar marinarul care cunoștea manevrele sălbatice ale Țarului, dară și îndemânarea lui începu să strige: »Poartă de gard în față, stai!

Dară Țarul, care își regăsise tinerețea la bătrânul prietin din timpuri de mult trecute și care iubea astfel de încercări și pericole, dădu bice cailor, flueră și dădu comanda: »Cu toată forța, în mers bun, așa, pentru acțiune, hopp!«

Poarta de gard era sărită: să rupse cu desăvârșire; și bătrânul râdea cu așa hohot încât începuse să salte pe genunchii Țarului.

Așa merse pe tot țărmurul. La poarta orașului se prezentă arma pentru onor, pe strade strigăte de hura și când ajunseră la admiralitate, tunurile bubuiră. Dar Țarul crezând sau făcându-se că e pe mare, comandă: »Ancora« și întoarse cabrioleta cu atâta vehemență, încât se isbi cu toată forța de pårete. Caii, cari erau în fugă, fură rupți îndărăt așa încât căzură în genunchi. Cel dintâiu nici nu să mai sculă, poarta de gard îl omorîse.

Trei ceasuri în urmă după ce fură vizitată flota și șantierele, ședeau Țarul și holandezul într'o cârciumă de marinari. Cabrioleta era afară »ancorată« de coperișul de paie. Pe masă era rachiu, iar din lulele fumul se ridica suluri-suluri. Amândoi prietinii vorbiră de lucruri serioase.

Țarul făcuse șase vizite, între ele una foarte importantă la generalitate, dela care venise turburat de tot. Dar cu priceperea-i de necrezut de a să scutura de lucruri neplăcute și de a-și schimba dispoziția, era iarăși plin de veselie.

»Mă întrebi că unde mi voiu găsi locuitori pentru orașul meu? Intâiu am adus aicea cincizeci de mii de lucrători. Asta a fost baza; apoi am dat ordin tuturor oficianților, preoților, proprietarilor mai mari să-și zidească fieștecare câte o casă, fără deosebire dacă locuesc în ea sau nu. Și acuma sunt o sută de mii. Știu: toți vorbesc și zic, că zidesc orașe, fără ca să locuesc și în ele. Nu, eu nu zidesc pentru mine, ci pentru Ruși. Moscva o urăsc, acolo miroasă a Chan tătăresc, eu șed mai bucuros la țară. Asta nu importă pe nimeni. Bea, bătrânule! Avem încă toată ziua înaintea noastră, până la cinci. La cinci însă trebue să fiu treaz«.

Bătrânul bea cu băgare de seamă și nu știa bine cum să se poarte în societatea asta aleasă, care cu toate acestea era de marinar simplu.

»Acuma ai să-mi povestești tu mie, ce se vorbește despre mine. Tu cunoști mulți Jaen?«

»Da cunosc, dar totuși nu să prea poate...«

»Atunci îți voiu spune eu. Cunoști tu povestea cu compasul și cu brânza? Nu? Apoi ascultă! Țarul e atât de sgârcit, încât poartă vecinic în buzunar un compas. Cu compasul măsoară bucata de brânză

aşa s'a putut cualifica cele scrise de Petrovici drept delict — că judecătorii au fost cuprinşi de patimă politică. Preşedintele pune la vot propunerea raportorului şi camera *primeşte cu majoritate estradarea dep. Petrovici.* Se mai estradează dep. *Hodja*, osândit la 2 luni închisoare, deputaţii Lovászy şi Zanella pentru duel, dep. Udvary pentru defraudare de 90,000 cor. din fondurile catolice şi dep. Horvath pentru delict împotriva poliţiei.

Şedinţa de eri, *Vineri*, a fost de scurtă durată. Raportorul Hoitsy presintă proiectul de lege privitor la apropriaţiune. După aceste şedinţa s'a închis. Astăzi dieta n'a ţinut şedinţă. Viitoarea şedinţă va fi Marţi.

Afacerea Polonyi.

In cercurile curţii se crede, că afacerea lui Polonyi cu Halmos şi cu Lengyel s'a rezolvat de către conziliul de miniştri în mod îndestulitor, dar că afacerea cu baronesa Schoenberger face cu neputinţă rămânerea lui Polonyi în postul său. Şi aceasta se crede cu atât mai vârtos, cu cât e ştiut, că monarchul în asemeni chestiuni de cavalerism şi de tact, e foarte strict, ceeace va fi fatal pentru Polonyi.

*

Prinţul *Liechtenstein*, mareşalul curţii, care fusese amintit în interviewul cu baroneasa Schoenberger publicat de »Nap«, precum şi contele *Paar* adjutant general al împăratului, despre care s'a scris, că ar fi avut relaţii cu baroneasa evreică, desmint ambii în mod categoric, ceeace s'a afirmat şi s'a scris despre ei; ambii declară, că toate sunt minciuni şi scornituri, că ei nici n'au cunoscut şi nici nu au văzut pe baroneasa Schoenberger.

Se zice, că la curtea din Viena ar domni părerea că baroneasa Schoenberger a purtat de nas pe Polonyi, căci acolo nu se scie nimic de pretinse legături ale baronesei cu curtea.

*

Un colaborator al ziarului »N. fr. Presse« spune, că a vorbit cu actualul conducător al procuraturei Dr. Selley şi acesta i-a declarat, că Polonyi n'a făcut încă până acuma nici un pas în privinţa intentării procesului de pressă contra lui Lengyel.

*

Baroneasa Schoenberger, îndată ce a sosit la Viena cu advocatul ei, a publicat prin foi o declaraţiune, zicând, că ea nicidată nu s'a amestecat în afaceri politice; că nu ea a dat publicităţii scrisoarea ce a primit-o dela Polonyi, că ea a fost publicată fără de ştirea ei, în fine că nu e adevărat că ea ar fi susţinut legături cu personagii înalte de curte, ca contele Paar şi prinţul Liechtenstein.

Atâtea declaraţii şi contradeclaraţii se fac acum din toate părţile, încât omul nu mai ştie ce să creadă şi ce nu.

*

Şi in »*Reichsrath*« s'a vorbit de afacerea Polonyi şi încă foarte puţin măgulitor pentru guvernul actual unguresc. Deputatul *Holansky* a sulevat cazul cu evreica din Szegzárd, Rosa Wallerstein, mai târziu baronesa Schoenberger, a căreia influinţă a fost folosită, ca să spioneze pentru bani, cum stau la curte afacerile faţă cu Maghiarii. Aristocraţii din Ungaria au venit în ajutorul lui Polonyi, contribuind pentru acest scop 50,000 coroane. Baroneasa Schoenberger — zise el — trebue să aibă escelente legături. Ungurii sunt mai bine informaţi despre afacerile austriace, decât noi înşi-ne. Cetiţi în »N. fr. Presse«, care n'a fost confiscată, cum baroneasa Schoenberger se laudă că avea intrare la archiduci.

In Ungaria — adauge Holansky — şi aici la curte se întâmplă cele mai stranii lucruri şi întreg parlamentul nostru nu stie câte odată atâta cât ştie o baroneasă Schoenberger. Asta-i prea mult. Camera să protesteze dacă curtea e sacrosanctă, ca să fie folosiţi ca spioni oameni, cari să fie plătiţi şi înşelaţi de asemeni derbedei ca Polonyi....

Preşedintele chiamă la ordine pe Holansky. Acesta esclamă: Am spus tot ce am avut de spus!

Un discipul al teoriilor koşuthiste-apponyiste.

Ni-s'au trimis zilele trecute din partea unor amici ai foaiei noastre două numere din anul acesta al ziarului cotidian kosuthist ce apare în Cluj, »*Ujság*", în care vedem în frunte nişte articole scrise şi semnate de *Dr. Pordea Gyula*, unul ocupându-se cu chestiunea naţionalităţilor, altul intitulat »A renegát« (renegatul).

Dacă luăm notă de aceşti articoli, cauza nu este, că le-am atribui vre-o importanţă, cu alte cuvinte nu ideile şi părerile autorului ne interesează aici în primul rând, ci autorul insuşi şi împrejurarea, că acesta fiind un tânăr român trecut prin şcolile ungureşti, a adoptat modul de cugetare şi de apreţiare teorist şi excluzivist al lui Kossuth, Apponyi etc. şi propagă acum prin numita foaie koşuthistă ideile sale rătăcite din norocire numai în sânul publicului cetitor unguresc al foaei clujene, căci puţini Români vor fi cari o cetesc.

Dr. Iuliu Pordea, despre care vorbim, e fiul secretarului episcopesc din Gherla, născut şi crescut în acest oraş. El a studiat la universitatea din Cluj şi a depus doctoratul din drept cu distincţiunea ce se numeşte »promovare *sub auspiciis regis*". Este aşadară un tânăr talentat şi diligent. Dar cu părere de rău vedem din debutul său în foaia koşuthistă, că a alunecat pe panta periculoasă de a deveni propagatorul teoriilor apostolilor ideilor şi frazelor şoviniste maghiare.

Vorbind despre problema rezolvării chestiunei naţionalităţilor, Dr. Pordea se încurcă într'o sumedenie de alternative ce le pune, făcând diagnoza chestiunei naţionalităţilor după zicala: uite popa! nu e popa! şi după multe şi varii sucituri teoriste, cari pentru moment îţi fac impresiunea, că omul ar ţinea samă de toate, dar în realitate ascund numai sărăcia concepţiunei, dă pe faţă că nu poate să se libereze nici un moment din orbita »statului naţional maghiar«, în care toţi trebue să cugete şi să simtă după unul şi acelaşi calapod koşutist.

Aşa de esemplu Dr. Pordea admite că esistă între cetăţeni — de popoare nici că vrea să ştie şi numele de Român nici că-l aminteşte măcar odată pe cele 5 coloane tipar îndesat ale articolului — o nemulţumire cu stările existente, care e foarte înrudită chestiunei naţionalităţilor, dar îi place a nu vedea cauza obiectivă a acestei nemulţumiri, decât *neegalitatea*, adecă dacă un cetăţean al statului nu e privit şi tratat ca celalalt şi dacă aceasta i-se întâmplă din cauza deosebirei de naţionalitate. Toate celelalte cauze ale nemulţumirei le declară de subiective, cari »nu să pot honora«, (şi terminii i-a luat dela dascălii lui). Cu alte cuvinte dacă eu cetăţean de limba română, mă simt nemulţumit, fiind-că n'am aer şi n'am lumină pentru dezvoltarea culturei mele româneşti, aceasta este o *cauză subiectivă*; ear dacă m'aş plânge că nu să înfiinţează şi în satul meu o şcoală de stat maghiară, care să mă îndoape cu cultură şi cu moravuri maghiare, aceasta ar fi *cauză obiectivă* a neegalităţii, care este admisă şi de d-l Pordea ca aptă de a fi honorată de către miniştrii şcoalelor, când vor voi şi vor avea cu ce.

Nu-i mirare deci, că Dr. Iuliu Pordea ajunge la concluziunea, că în sînul poporului (ca colectivitate naţională unitară) nu recunoaşte o chestiune de naţionalitate, ear societatea în care, durere, a intrat şi dânsul, nici că-o *tolerează*; numai societatea »domnilor«, aşa zisa »inteligenţă« provoacă diferenţiarea în privinţa aceasta şi tânărul român crescut cu prescură românească găseşte că aceasta inteligenţă procede »fără tact« şi »culpabil« în aplicarea acestei diferienţiări.

In celălalt articol »A renegát«, Dr. Pordea să îmbală în apele aceloraşi teorii excluziviste şi despotice, ce culminează în nizuinţa de-a contopi cu încetul pe toţi cetăţenii intelectual şi sufleteşte în statul naţional, a căruia ideal — zice — e statul atotputernic grecesc. Până una alta autorul admite la cetăţenii, cari nu fac parte din elementul alcătuitor de stat, care ia la toate smântâna, însuşiri deosebite de rassă, dar e de părere că statul să nu ia sub scutul său pe aceia cari să lapădă în mod ostentativ de aceste însuşiri, pe »ştreberi« cari din renegatismul lor vor să tragă foloase, căci aceasta s'ar întâmpla numai în paguba morală a statului şi a naţiunei unitare politice.

Păcat de atâta studiu şi de atâta silinţă cheltuite în zadar, fără de a avea nici cea mai mică şansă de a lămuri sau convinge pe cineva şi mai puţin pe cetitorii ziarului »Ujsag«.

Casina Burilor (ţăranilor) din comuna Sălişte.

(O scurtă privire asupra împrejurărilor, cari au înfluinţat înfiinţarea ei.)

III.

Alte concluse, cari încă tae adânc în interesul poporului, sunt acele, cari cuprind în sine modernizarea cu tot preţul a Săliştei.

Trebuia să se facă lucruri mari şi frumoase — tot la vedere. Nu sunt bani? Asta nu i împedecă. Dacă nu are Săliştea, au alţii, iar de modă se ţine şi facerea de datorii.

Datoriile de unde să se plătească? Din averea comunală şi aruncul comunal! Acesta cine îl plăteşte? Poporul sprijinit şi fericit! Căci doar ca răspuns lui »Ioan Nemulţămitul« se spunea într'un articol, că Doamne mulţi bani mai fac Săliştenii în... România, deci pot plăti... acasă.

Deşi acestea vor fi scrise numai din »răinţă« şi »demagogie«, totuşi recunosc, că nisuinţa de a înfrumseţa o comună — după împrejurări posibile — e de lăudat. Dela aceasta nu se feriau nici cei din popor, cei cari au să supoarte toate greutăţile — dacă vedeau că se face şi pentru ajutorarea sărăcimei, a poporului de rând cât de cât. Dar aşa nu te poţi mira că se auzeau în continuu tânguiri şi nemulţămiri că comuna se îngroapă în datorii de multe zeci de mii spre pildă pentru înfrumseţarea comunei cu o clădire, care nu aducea nimic sau aproape nimica (abstrăgând dela punctul de vedere mai înalt), sau pentru modernizarea hotelului, ca nu cumva să se fericească şi un Săliştean, căruia i-a venit o idee bună de a se procopsi şi el în locul lui de naştere şi care a început cu mari jertfe a zidi un hotel frumos, dar avea păcatul, că nu sta bine cu unii domni.

A reuşit partida poporului în comitetul comunal a aduce un conclus, prin care se cerea ca o bucată de loc de vre-o câteva zeci de jugăre să nu mai fie adminstrată de stat ca pădure, ci să rămână pentru trebuinţele poporului, fie ca paşune (care şi aşa e foarte puţină) sau după cum o va administra comuna ca proprietar.

Ce credeţi că s'a întâmplat? Cum să reuşească o propunere venită dela popor pentru popor!

In urma pasurilor făcute de primărie aducând motive cu totul contrare adevărului şi poate cu ajutorul informaţiunilor verbale binevoitoare — s'a respins causa.

Apoi să nu fie poporul amărât până n suflet de binevoitoarea conducere a domnilor?

Nu puţină amărăciune a cauzat şi afacerea conducerei băncei, căci deşi aceasta la aparinţă nu e în legătură cu cauza poporului de jos — dar dacă ne cugetăm, că după statute 45 procente din venitul curat sunt de a se da pentru scopuri de binefacere — apoi va fi uşor de înţeles, că reducându-se venitul curat sufereau şi binefacerile.

Ca domnii să fie domni, trebuia să se facă stăpâni declaraţi şi la bancă.

Se zice că cei interesaţi au dat alarma, că ţăranii voiesc să împartă fondul de reservă al băncei, şi câte alte neadevăruri, pentru a îndupleca pe unii domni străini să cumpere acţii şi pentru a-şi acoperi scopul cel adevărat al luptei pentru conducerea băncei.

După învingerea »îndărjirei«, »renitenţei« ţăranilor, adecă a partidei contrare, spre marea mirare a tuturor (chiar şi a oportuniştilor din tabăra domnilor), atotputernicul fericitor al poporului a pus mâna *cu majoritate de un vot* pe conducerea băncei. Nu mai spun cum şi-a câştigat această majoritate.

---

ca să vază, dacă nu cumva s'a furat ceva din ea, dela masa din urmă. Povestea e bună... Sau alta: Ţarul a înfiinţat un club de beţivi. Odată voiau să prăsnuiască o sărbătoare şi cu ocazia aceasta trei zile şi trei nopţi îi ţinù pe toţi închişi la beutură. Fiecare oaspe avea îndărătul său o bancă, să poată dormi până se trezeşte, şi lângă ei steteau două jumătăţi de tonne pentru fiecare. Una din tonne era plină cu nutremânt pe trei zile, cealaltă era goală şi hotărîtă pentru un scop ascuns — Înţelegi...«

»E de necrezut!«

»Cu astfel de povestiri îşi petrec în Petersburg. N'ai auzit că scot şi măsele? In palatul meu să fie un sac plin cu măsele. Ş'apoi mai fac şi operaţii în lazaret; mai eri am scos dintr'o femeie, care suferea de apă, atâta apă încât biata femeie a şi murit.«

»Crede lumea toate acestea?«

»Crede, da, fără 'ndoială. Sunt aşa de proşti; dar am să le taiu eu urechile lor de măgar ş'am să le arz limba.«

Ochii săi începură să scapere şi se vedea bine unde-i sboară gândul. Dar ori cât de deschis ar fi fost, părea că are piedeci, aşa încât chiar în beţie îşi ţinea ascunse secretele cele mari, pe când pe cele mici le povestea fără înconjur.

De-odată întră un adjutant şi-i şopti ceva la ureche.

»La cinci fix«, răspunse Ţarul tare. »Şaizeci de grenadiri cu muniţie de răsboiu şi cu tesace! Adio... Jaen« (creerul său făcù o voltă) »am să-ţi cumpăr răsboaiele de ţesut, dar nu dau mai mult decât cincizeci de ruble de bucată.«

»Şaizeci, şaizeci!«

»Ce mai satană de holandez, sgârcitule! Dacă-ţi dau cincizeci, e cinste pentru tine. Dar, aşa e!« Mânia crescù; vestea adjutantului era cauza, nu răsboaiele holandezului. Dar oala fierbea şi capacul trebuia să sară.

»Zarzavagiilor mizerabili, nu ştiţi decât să luaţi pielea de pe om. Dar vremea voastră s'a dus. Acuma vin Englezii! Alţi oameni — nu ca voi!«

Jaen marinarul se întunecă. Ceea-ce irità pe Ţarul şi mai tare. Cu toate acestea nu putea să se supere pe vechiul său prietin. Voia ca Jaen să-i fie de petrecere şi de-aceea se uità pe sine.

»Birtaşule!« strigà el, »adu Champagnie!«

Birtaşul venì, căzù în genunchi şi se rugà de milă, că 'n depositul său nu se găseşte beutură atât de scumpă. Vorba de deposit ar fi putut suna ironic, sau ar fi putut aţâţa, dar de astă-dată nu. Cu toate acestea era bine venită; bâţul putea să-şi facă datoria.

»Ai tu o pivniţă pentru deposit, mişelule? Vreai să mă înveţi tu pe mine, că un birtaş de marinari are deposit de rachiuri?«

Bâţul îl croi. Dar când Holandezul îşi întoarse faţa cu o privire nemulţămită, mânia ţarului isbucni. Era o boală sau firea ţarului era aşa, că mânia trebuia să isbucnească. Scoase sabia din teacă. Ca un furibund sparse toate sticlele de pe masă, reteză picioarele scaunelor şi meselor, făcu din ele un rug şi voia să-l arză pe cârciumarul de viu.

Atunci se deschise de-odată o uşe şi întră o femeie cu un copil mic în braţe. Când copilul îşi văzu pe tatăl său lungit pe jos şi întinzându-şi gâtul, începu să strige.

Ţarul se opri, se linişti, se duse spre femee şi salută. »Potoleştete mamă! Ţie nu ţi-se întâmplă nimic. Ne jucăm doar de-a matrozii!« şi întorcându-se spre birtaş:

»Trimite socoteala la principele Menshikow, are să plăteasc el. Dar dacă mă vei înşela, apoi..... Ei de astă dată te iert. Acum plecăm, Jaen, ancora sus şi înainte!«

Merserăm cu trăsura în oraş, ţarul urcà şi coborà scări şi se făcu vremea prânzului.

Să opriră în faţa palatului Menshikow.

»E gata masa?« întrebă ţarul din cabriioletă.

»Masa e gata«, răspunse un servitor.

»Serveşte pentru doi! E principele acasă?«

»Principele nu este acasă«.

»Nu face nimic! Aşadară pentru doi!«

Aşa obicinuia Ţarul să-şi caute prietinii, ori erau acasă ori nu; se povesteşte că odată o pornise cu două sute de cunoscuţi la astfel de vizite neaşteptate.

După o masă strălucită. Ţarul să duse într'una din odăile de alături şi se culcă. Marinarul adormise deja la masă. Işi puse un ceas la cap; putea să se scoale la ori ce oră voia.

— — — — — — — — — —

(Va urma).

Aici a mai lăsat, se vede, ceva puțintel din cunoscuta'i ambiție fără rost — căci se vorbea înainte de alegere, că, dacă va întâmpina oposiție și nu va fi ales baremi cu aclamație — nu-o să primească. Urma a dovedit contrarul.

Deci cu majoritate de un vot a ieșit victorios din lupta crâncenă și ca mulțămită lui Dumnezeu pentru isbânda asupra adversarului a adus jertfă prin aceea, că prima remunerațiune, votată de direcțiune pentru »serviciile prestate deosebit« — totdeauna amintite cu deosebită accentuare în raportul către adunarea generală — a dăruit-o pentru înfrumsețarea Săliștei.

Și aici se vedea din toată conducerea, că scopul era ajutorarea modernizărei Săliștei — adecă a tot ce era de văzut pentru străini — dar pentru înlesnirea traiului țăranului nimic! Poate grădina de altoi? Ori doar reuniunea de înmormântare? Lăsați pe bietul țăran mai întâiu de toate să poată trăi până are zile, — căci după moarte nu-i mai puteți ajuta...

E însă de lăudat ajutorarea unui fond pentru înființarea spitalului — proiectat de un inteligent brav din Săliște.

Dacă e adevărat, că amploiații băncei au trebuit să fugă de salarul cel bun — vă asigur că ei nu au fost agreații atotputernicului fericitor. De unele prigoniri știu și eu din auzite....

. . . .

Acestea și luptele premergătoare acestor cazuri, precum și multe alte de toate aici neînșirate, au îndemnat ca partida țăranilor, văzându-se copleșiți de dragostea nedorită, înădușitoare, să se gândească — cum o face tot omul în desperare — la un mijloc, cum adecă ar putea să-și comunice și ei unul altuia părerile în afacerile lor personale și obștești și ca să se poată emancipa de sub absolutismul fericitorilor Săliștei.

Nu era altă cale de ales, decât să înființeze o reuniune, unde să se 'ntrunească și țăranii măcar la sărbători.

ȘTIRILE ZILEI.

— 13 (26) Ianuarie.

Despre audiența la Maj. Sa Monarchul a delegaților conziliului comunal bucureștean se mai comunică următoarele amănunte: Delegații au fost primiți de Maj. Sa în mod extraordinar de afabil. Intre altele Maj. Sa a declarat, că se bucură de starea financiară înfloritoare a României și de progresele industriei ei născânde. In cursul audienței ajutorul de primar d-l Al. Ciurcu a amintit Maj. Sale, că în anul 1852 când Maj. Sa a fost pentru primaoară în Transilvania, tatăl d-lui Ciurcu i-a făcut o primire triumfală la moșia sa din Șercaia și l'a condus cu trăsura până la Vlădeni, mânând el însuși caii. Conversația între Monarch și delegați a decurs în limba franceză și germană.

Delegația conziliului comunal român din București a părăsit Joi Viena, luând trenul spre București.

Ședința conziliului comunal din Brașov se va ținea în mod excepțional Marți 29 l. c. și Miercuri 30 l. c. n. din cauza adunărei generale a congregațiunei comitatului Brașov, care se ține Joi în 30 Ian. n. a. c.

La ordinea zilei sunt 7 obiecte între cari: propunere în privința resultatului pertractărei cu oferte în vederea *canalizațiunei orașului Brașov* și raportul privitor la înființarea unei *uzine electrice.*

Adunarea generală a societății comersanților români din loc se va ținea Dumineca în 21 Ianuarie v. 3 Februarie n. 1907 la 10 oare a. m. în cancelaria secretarului I. Lengeru cu următoarea ordine de zi: 1) Raportul comitetului despre agendele anului 1906. 2) Raportul cassei despre daraverea anului 1906 și despre starea averii 3) Bugetul anului 1907. 4) Propuneri.

Membrii societății sunt poftiți a lua parte. *I. Sabadeanu*, președinte.

O nouă bancă românească. Ni-se aduce la cunoștință, că la 1 c. n. s'a deschis în Teiuș un institut de credit și economii sub numirea *„Teușana“*, care se ocupă cu tot felul de operațiuni financiare, cum de pildă: escompteazā cambii cu cel puțin 3 subscrieri acceptabile; dă împrumuturi pe hipotecă și hârtii de valoare, votează credite pe obligații cu cavenți, primește depuneri spre fructificare cu 5% fără nici o subtragere, se ocupă cu procurarea și vinderea hârtiilor de stat. Cu un cuvânt îndeplinește și mijlocește tot soiul de afaceri de bancă în chipul cel mai cinstit și prompt.

Corul român bisericesc din Băsești invită la concertul, ce-l va da Dumineca în 3 Februarie st. n. 1907 în școala poporală rom. din Băsești. Dirigent d-l I. Cl. *Iuga.* Inceputul la 7 oare seara. Contribuiri marinimoase se primesc cu mulțămită și se vor publica. Venitul curat este destinat ½ pentru *fondul corului, iar ½ pentru masa stud. acad. din Cluj.* Eventualele suprasolviri sau rescumpărări a biletului de intrare să se adreseze d-lui Isidor Tătariu comptabil la »Codreana« Illésfalva, Szilágy m. După producțiune urmează dans.

Logodnă. *Silvia Șepetian* și *Dr. Emil Nestor* logodiți. Chisătău 20 Ianuarie 1907.

Procesul Olimpicilor. Cetim în »Acț. Conservatoare«: Se știe că curtea de apel din București, secția III, a consacrat un lung șir de ședințe apelului făcut de moștenitori contra sentinței tribunalului Ilfov secția I, dată în procesul Zappa. După mai multe zile de deliberare, curtea a făcut eri divergință. D-nii consilieri Sp. Stătescu și Victor Antinescu au fost pentru admiterea apelului, iar d-l Pretorianu pentru respingere. Astfel că procesul se va pleda din nou în fața complectului curții.

Pentru masa studenților români din Brașov au întrat de la d-na *Maria și d-l Nicolae Grădinar* **20 cor.** în loc de cunună pe sicriul regretatei *Zoe I. Petric născ. Onițiu.*

Primească marinimoșii donatori cele mai călduroase mulțumiri. *Direcțiunea gimn. gr. or. român.*

Regina Greciei jefuită de juvaericalele ei. Ziarul »Daily Expres« află din Athena, că o servitoare a palatului regal a comis un îndrăzneț furt în complicitate cu un giuvaergiu german. Servitoarea a preschimbat cu imitații toate juvaericalele reginei Greciei. Indrăzneața hoață a fost arestată. Giuvaergiul a reușit însă să fugă cu prada lui.

Transportarea foștilor deputați ruși exilați. Din Petersburg se anunță, că o mare parte din foștii deputați condamnați la exilare împreună cu președintele lor Krestalew, au și fost transportați în ziua de 20 Ianuarie sub escorte de trupe, polițiști și jandarmi prin gara Wolodg. Transportarea lor nu s'a făcut prin Moscova, de oarece existau temeri de excese de ai lucrătorilor amici ai celor exilați. Deputatul Krustalew a adresat muncitorilor un apel de despărțire, în care se anunță că în curând se va reîntoarce pentru a duce lupta înainte.

Tragere la țântă. Marți în 29 l. c. n. se vor ținea pe teritoriul Poianei exerciții militare de tir.

Musica orașului va da mâne, Dumineca, seara un concert în otelul Europa. In bogatul și variatul program vedem următoarele 4 piese pentru soliști: »Concert Polonaise« pentru violoncello esecutat de d-l Ulbrich, »La Paloma« pentru harfă de d-i Fr. Dvorac, duet din »Linda de Chamounix pentru 2 flaute (d-nii Altdorfer și Raimer) și »Die beiden Waldvögelein« polcă pentru 2 pistoni (d-nii König și Thies). Inceputul la oarele 8 seara. Intrarea 60 b.

S'a pierdut astăzi o legatură cu 4 chei în târgul grâului sau strada Porții. Cel ce va găsi cheile, e rugat să le aducă în localul redacției noastre, unde va primi o remunerațiune de 5 cor.

Coada leului de pe monedele jubilare. Cetim în »V. Națională«: Ni se semnalează, că pe monedele jubilare de aur, leul din stema țărei nu mai este înfățișat, ca până acum, cu coada bârzoi, în sus, nici măcar cu coada între picioare dar în sus, ci deadreptul cu coada între picioare și în jos. Tot așa este înfățișat leul și în stema țării de pe noua decorațiune: »Crucea serviciului credincios«. Ori coada între picioare a leului este semnul vasalității și așa este înfățișat astăzi numai leul bulgăresc, vasal al semilunei. Cum a ajuns deci, în halul acesta, leul din stema țării noastre și tocmai în anul jubilar, pe monedele și decorațiunile jubilare? O lămurire se impune...

Turburări la Lemberg. Studenții ruteni, la imatricularea lor în Universitate, au refuzat a depune jurământul în limba polonă. Mercuri la prânz 200 de studenți ruteni, cărora le-a fost interzis a ține un meeting în afacerea de mai sus, au pătruns în aula universității, au distrus mobilele, portretul rectorului, băncile, oglinzile. Secretarul universității Winiarz a fost grav rănit la cap cu bastoanele.

Mare furtună pe Marea Galbină. Din Tokio se telegrafiază, că din cauza unei mari furtuni, ce s'a deslănțuit alaltăeri pe Marea Galbină, s'au scufundat 35 vase japoneze și 5 vase chineze împreună cu echipagiile lor.

Situația în Jamaica. Ziarul »Times« află din Jamaica, cumcă indignarea populației contra guvernatorului e foarte mare. Guvernatorul s'a arătat cu totul incapabil pentru grava situație de acolo, creată prin cutremurul de pământ. Refuzul său de a primi ajutoarele Americei au lipsit de hrană mii de femei și de copii, cari mor de foame. Joi s'a ținut o mare întrunire de protestare contra guvernorului și s'au trimis telegrame de mulțămire Americei. Coloniile învecinate trimit însemnate ajutoare, pe cari comitetele de ajutor le distribue fără a ținea în seamă deciziunile guvernatorului.

Victimele gerului. Din Székelyudvarhely se anunță că în hotarul comunei Kénesy s'a găsit un biet birjar înghețat, mort, pe covâltirul trăsurei. Identitatea birjarului încă nu s'a putut constata. Asemenea s'au găsit doi muncitori morți între comunele Oláhfalu și Lövöte.

Barba cea mai lungă. Se credea că până acum recordul îl ține un italian. Adevăratul recordman însă este d-l Louis Coalon, morar la Montlucor (Allier) a cărui barbă are 3 metri și 30.

O doftorie ieftină de casă. — Pentru funcționarea regulată a mistuirei stomacului se recomandă folosirea cunoscutelor prafuri Seidlitz a lui Moll. Cutii originale à 2 cor. se pot căpăta dilnic prin postă de la farmacistul A. Moll, liferantul Curții din Viena Tuchlauben 9. In farmaciile din provincie să se ceară preparatul A. Moll provezut su marca de contravenție și subscriere. — (1)

Cine-i baroneasa Schoenberger?

Intreaga pressă s'a ocupat zilele aceste și se ocupă încă cu persoana bar. Rosa *Schoenberger*, care joacă un rol atât de mare nu numai în afacerea Polonyi, ci și în genere în chestiunea venirei la putere a guvernului coaliției. Persoana acestei femei oferă fără îndoială interes și merită să sp cuim unele date din trecutul acestei aventuriere.

Rosa Schoenberger e în etate de 29 ani, ea este fiica unui cârciumar din Szegszard cu numele Wallerstein. Ca fată tânără venise la Budapesta, unde prin frumseța ei și îndeosebi prin părul ei roșiu, atrase atențiunea multora. In curând făcu aici cunoștința cu mai mulți aristocrați maghiari și întrà în relațiuni mai intime cu secretarul de stat Tanarky, astăzi mort.

Fiind părăsită de acesta, a comis contra amantului ei un atentat cu revolverul, în urma căruia fù osândită la 8 luni temniță. Pedeapsa însă n'a împlinit'o în treagă, fiind grațiată de Maj. Sa, la propunerea ministrului de pe vremuri Szilagyi. Câteva luni mai târiu a fost judecată pentru santaj, pentru jurământ fals, pentru falsificare de documente etc.

După moartea prietinului ei, a făcut cunoștința unui aristocrat rus, cu care a plecat în Rusia, de unde după 3 ani s'a reîntors cu o avere de mai multe sute de mii de ruble la Budapesta, unde a făcut cunoștința locotenentului bar. Schoenberger, care eșise din armată și cu care s'a căsătorit. Cu ocasiunea acestei căsătorii, fiind vorba de legitimarea unui copil al ei, a făcut cunoștința lui Polonyi, care a intervenit în calitate de advocat.

Din Budapesta s'a mutat mai târziu la Viena, unde a trăit pe picior mare și unde a cultivat sportul, fiind o figură cunoscută la cursele de cai. Mai târziu s'a certat cu soțul ei și s'au despărțit, iar Rozsika s'a reîntors la Budapesta. Aici a renoit din noua cunoștința lui Polonyi, care începând cu anul 1905 a reclamat serviciile ei spre scopuri politice.

Bibliografie.

»Convorbiri“, o nouă revistă literară bimensuală a apărut în București sub direcțiunea d lui *Mihail Dragomirescu* cu cuprinsul următor:

Mihail Dragomirescu: Către cetitori, scriitori și critici. P. Cerna: Către pace, poesie. D. Manu: Andromaca de Racine, traducere în versuri. Radu D. Rosetti: Sămănătorul, sonet. Em. Gârleanu: Moștenitorul, schiță. Corneliu Moldovanu: Răsvrătiții, poesie. H. Frollo: Necunoscutul, poezie. I. Dragoslav: Sfântul, nuvelă. H. Frollo: Acme și Septimiu. trad. din Catul. I. Dragoslav: Cântec, poezie. Supliment artistic (cu ilustrații, tablouri de Costin Petrescu.) Mihail Dragomirescu: Pictura noastră (Grigorescu și Costin Petrescu). Eug. Lovinescu: Literatura străină. Mihail Dragomirescu: Revista critică. Prețul 50 bani exemplarul. Se află la librăria A. Mureșianu Brașov.

ULTIME STIRI

Viena, 26 Ianuarie. Luni se va închide sesiunea Reichsrath-ului vienez în mod solemn.

Berlin, 26 Ianuarie. Rezultatul alegerilor pentru „Reichstag“-ul german e în favorul unei majorități, care nu depinde de centru și social-democrație. *Socialiștii au ieșit cu mari pierderi* din aceste alegeri. Rezultatul alegerilor cunoscut până azi e următorul: conservativi 38 (balotagii 35); partidul imperial german 9 (balotagii 15); partidul german al reformelor 9 (balotagii 17); centrul 89 (balotagii 28); liberali naționali 17 (bal. 69); social-democrați 30 (bal. 92); liberali 9 (bal. 56); poloni 19 (bal. 2); alte fracțiuni 4 (bal. 7). Au fost aleși 217 deputați.

(Partidul centrului a avut în sesiunea trecută 104 mandate, socialiștii 79, liberalii naționali 51 și Polonii 15. — N. R.)

Berlin, 26 Ianuarie. Socialiștii au perdut, fără considerare la balotagii, până acum 19 cercuri, cari le-au deținut în sesiunea trecută.

Berlin, 26 Ianuarie. Cancelarul Bülow a ținut între aplause frenetice un discurs în care a zis, pornind dela un cuvânt alui Bismark, că speră și crede, că poporul german a arătat astăzi, că poate încă călări și că dacă își va împlini fiecare datorința la balotagii, va vedea lumea că poporul german se ține puternic în șea și că calcă în picioare tot ce se opune salutei și puterei sale.

Burgas. 26 Ianuar. Vaporul „Kelet“, despre care se credea că a perit în mare, a sosit eri în portul Burgar. Epuisându-se cărbunii, căpitanul vaponului a fost nevoit să strice mobiliarul din cajute, ca să aibă material pentru foc.

Paris. 26 Ian. Făcându-se inventariarea bisericei din localitatea Auray, s'au produs ciocniri între polițiști și catolici. Un comisar de poliție a fost rănit. Poarta bisericei a fost spartă.

Petersburg. 26 Ian. In administrația minelor de cărbuni ale statului din Sutschanok (extremul Orient) s'au descoperit defraudări în suma de 2 milioane ruble.

Mulțumire publică.

Tuturor celor ce ne-au exprimat în persoană și în scris condolențe pentru ireparabila pierdere, ce am îndurat-o prin trecerea la cele eterne a neuitatei și scumpei noastre mame, bune și străbune *Zoe Petric n. Onițiu*, văduvă după fericitul protopop al Brașovului Ioan Petric, le exprimăm și pe această cale sincerile noastre mulțumiri.

Brașov, 26 Ian, 1907.

Jalnica familie.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor respons. interim.: Victor Branisce

„RACOŢANA“,

institut de credit şi economii, societate pe acţiuni. Centrala Şeica-mare, Filiala Mediaş.

CONVOCARE

Domnii acţionari să invită prin aceasta conform §-ului 19 din statute la a

XI-a adunare generală ordinară,

ce să va ţinea în **Şeica-mare**, în **7 Februarie st. n. a c. la 10 oare a. m.**, în localul institutului.

OBIECTELE:

1. Constatarea acţionarilor presenţi şi a plenipotenţelor
2. Deschiderea adunărei.
3. Numirea de către preşedinte a unui notar şi a 2 scrutinători.
4. Raportul anual al direcţiunei.
5. Raportul conziului de supraveghiere.
6. Stabilirea bilanţului anual şi fixarea dividendelor.
7. Alegerea unui membru în direcţiune.
8. Deciderea asupra înfiinţărei unei filiale în Elisabetopole.
9. Deciderea asupra ridicărei capitalului de acţii prin o nouă emisiune.

Domnii acţionari, cari doresc a participa la adunarea generală, în sensul §-lui 21 din statute, sunt rugaţi a-şi depune acţiile, eventual dovezile de plenipotenţă la cassa centralei din Şeica-mare **până la 10 oare a. m.** din ziua adunării.

În lipsa acţionarilor receruţi, adunarea în senzul §-lui 19 din statute să va ţinea în 14 Februarie st. n. a. c. la locul şi timpul indicat.

Şeica-mare, la 22 Ianuarie 1907.

Bilanţ cu 31 Decembre 1906.

ACTIVA:	Cor.	fil.	PASIVA:	Cor.	fil.
Cassa în numerar	28421	49	Capital social	100000	—
Escompt	220089	10	Fond de reservă	21009	—
Credite personale	205659	49	Fond de pensiune	698	80
Imprumuturi hipotecare	176226	—	Fond de binefaceri	945	24
Edificiul institutului	6800	—	Depuneri	257262	21
Efecte	10100	—	Reescompt	247182	—
Mobiliar . K 1820·40			Dividendă neridicată	210	—
amortisare „ 220·40	1600	—	Interese transitoare anticipate	10077	29
Debitori	154	87	Creditori	4089	23
Interese transitoare restante	4726	90	Profit curat	12304	08
	653777	85		653777	85

Profite şi Perderi cu 31 Decembre 1906.

DEBIT:	Cor.	fil.	CREDIT:	Cor.	fil.
Interese la depuneri	9035	05	Interese:		
Spese:			de escompt K 7325·14		
salare . . . K 4700·—			de credite personale „ 14736·37		
marce de presenţă „ 1506·—			de imprumuturi hipotecare „ 6903·82		
spese, porto, chirie „ 1844·82	8050	82	de efecte „ 450·—	29415	33
Contribuţie:			Provisiuni	2340	80
directă şi aruncuri . . . K 1799·68			Admoniţiuni	1082	40
10% dela interese de depuneri „ 903·50	2703	18			
Amortisare:					
din mobiliar K 220·40					
spese de fondare „ 525·—	745	40			
Profit curat	12304	08			
	32838	53		32838	53

Şeica-mare, la 31 Decembrie 1906.

Ioan Nistor m. p., comptabil.

Racoţa m. p., director esec. şi preşed. — *Lissai* m. p., membru în direc. — *Varga* m. p., membru în direc. — *Ioan Iltu* m. p., membru în direc.

Confrontând aceste conturi cu registrele principale şi auxiliare le-am aflat în deplină ordine.

Ioan Vătăşan m. p., *Peculea* m. p., *V. Tipuriţa* m. p.

Cursul la bursa din Viena.

Din 26 Ianuarie n. 1907.

Renta ung. de aur 4%	114.30
Renta de corone ung. 4%	95.75
Impr. căil. fer. ung. în aur 3½%	84.65
Impr. căil. fer. ung. în argint 4%	95.75
Bonuri rurale croate-slavone	96.10
Impr. ung. cu premii	213.—
Losuri pentru reg. Tisei şi Seghedin	153.30
Renta de hârtie austr. 4²/₁₀	99.20
Renta de argint austr. 4²/₁₀	99.15
Renta de aur austr. 4%	117.25
Renta de corone austr. 4%	98.20
Bonuri rurale ungare 3½%	89.45
Losuri din 1860	156.50
Acţii de-ale Băncei ung. de credit	1781.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit	836.50
Acţii de-ale Băncei austro-ung.	687.40
Napoleondori	19.18
Mărci imperiale germane	117.45
London vista	240.85
Paris vista	95.55
Note italiene	95.45

Cursul pieţei Braşov

Din 27 Ianuarie n. 1907.

	Cump.	Vend.
Bancnote rom.	18.86	18.94
Argint român	18.80	18.84
Napoleondori.	19.06	19.10
Galbeni	11.20	11.45
Mărci germane	117.20	117.30
Lire turcesci	21.50	21.60
Scris. fonc. Albina 5%	101.—	102
Ruble Rusesci	2.53	2.58

„Gazeta Transilvaniei“ cu numĕrul à **10 fil.** se vinde la zaraful **Dumitru Pop**, la tutungeria de pe parcul Rudolf şi la **Eremias Nepoţii.**

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.